

03

סולנים
בסערהLa Tempesta
dei Solistiהקאמרטה
הישראלית
ירושלים

עונה 38 | 2021/22

וירטואוז הכינור
THE VIOLIN VIRTUOSO

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

גיא בראונשטיין / כינור

פיליפ לרו ופייר אנדרה וולד (צרפת), פביאן פניסלו (ספרד) ואיבן פדלה (איטליה). לזיו תואר שלישי בקומפוזיציה מאוניברסיטת בראילן בהנחיית גדעון לבינסון, בטי אוליברו ומיכאל וולפה. מיצירותיו ניגנו הרכבים בולטים בפסטיבל MATA למוזיקה עכשווית בניו יורק, בפסטיבל ECSA האירופי בלוקסמבורג, בפסטיבל ACL האסייתי, באולם מרכז שנברג בווינה, בקונצרטהאוס בברלין, בחג המוסיקה הישראלית, בפסטיבל צלילים במדבר ועוד. את יצירותיו מוציאים לאור המכון למוסיקה ישראלית והמרכז למוסיקה ישראלית. בשדה המוזיקה הפופולרית ניצח על הקלטות רבות והיה מעבד, מפיק ופסנתרן עם גידי גוב, שלום חנוך, ריטה, ריקי גל, יוני רכטר, רמי קלינשטיין, שלמה גרוניך, יהודית רביץ ורבים אחרים.

מעבודיו הסימפוניים של קוז'וקרו ניגנו מיטב ההרכבים הקאמריים והתזמורות בארץ, לרבות הפילהרמונית הישראלית. זיו קוז'וקרו זכה בפרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים לשנת 2015. הוא משמש מנצח הבית בסינפוניה הישראלית בארבע שנים וניצח על תזמורות בארץ ובעולם, לרבות הקאמרטה. ד"ר קוז'וקרו הוא ראש החוג לקומפוזיציה וניצוח באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים וכן חבר בוועד הנאמנים לפרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים ובמועצה המנהלת של איגוד הקומפוזיטורים הישראלי.

גיא בראונשטיין נולד בישראל והחל לנגן בכינור בהיותו בן שבע. עם מוריו נמנים חיים טאוב, גלן דיקטרוב ופנחס צוקרמן. מגיל צעיר היה סולן עם תזמורות בעלות שם כגון התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת שירות השידור של פרנקפורט, התזמורת הסימפונית של בוסטון, תזמורת פילהרמוניה והתזמורת הפילהרמונית של ברלין, באולמות כגון מרכז ברביקן בלונדון, אלטה אופר בפרנקפורט, קרנגי בניו יורק, קונצרטחבאו באמסטרדם וטונהאלה בציריך. בשנת 2000 התמנה גיא בראונשטיין לקונצרטמייסטר (הכנר הראשי) הצעיר אי פעם בתזמורת הפילהרמונית של ברלין, משרה שעזב ב-2013 כדי להתמקד בנתיבים נוספים בקריירה: ניצוח, עיבוד ונגינת סולו ומוזיקה קאמרית. בשנים 2003-2007 גיא בראונשטיין שימש כרופסור באוניברסיטה לאומנויות בברלין (אט) ומ-2006 הוא מנהל המוסיקלי של פסטיבל רולנדסק בגרמניה. החל משנת 2018, הקלטותיו של גיא יוצאות לאור בחברת "פֶּנְטֶטוֹן", בהן עיבודיו ליצירות צ'ייקובסקי ויצירות מקוריות מאת המלחין עם התזמורת הסימפונית של הביביסי, אלבום שזכה לשבחי הביקורת וכן עמד בראש המצעד הקלאסי באתר אמזון. גיא סולן ונגן מוזיקה קאמרית נלהב, ששיתף פעולה עם מוזיקאים בהם זובין מהטה, קלאודיו אבאדו, מיצוקו אוצ'ידה, מרתה ארחריץ, אייזק שטרן וסר סיימון ראטל; הוא ניגן רסיטלים לכינור ולפסנתר עם דניאל ברנבוים, מרתה ארחריץ, יפים ברונפמן ומאוריצי פוליני. גיא מנגן בכינור מעשה ידי פרנצ'סקו רוג'רי (1679).

זיו קוז'וקרו / מנצח

זיו קוז'וקרו מלחין, מנצח, מעבד ופסנתרן. את שירותו הצבאי עשה בתפקידים אלה בתזמורת חיל האוויר. בוגר האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים - בקומפוזיציה בהדרכת חיים פרמנט וצבי אבני ובניצוח בהדרכת יבגני צירלין; עוד השתלם אצל

La Tempesta dei Solisti
THE VIOLIN VIRTUOSO
זיו קוז'קרו מנצח
גיא בראונשטיין כינור

Sergey Prokofiev (1891-1953)
Overture on Jewish themes, Op. 34a (ca. 8')

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Violin Concerto no. 5 in A major, K. 219 (ca. 31')
Allegro aperto | Adagio | Rondo, Tempo di Menuetto

הפסקה Intermission

Pyotr Ilych Tchaikovsky (1840-1893)
arr. Guy Braunstein
Pas de deux, from "Swan Lake" (ca. 4')
Lensky's Aria, from "Eugene Onegin" (ca. 5')

Camille Saint-Saëns (1835-1921)
Havanaise in E major, Op. 83 (ca. 10')

Sergey Prokofiev
Symphony no. 1 in D major, Op. 25, "Classical" (ca. 15')
Allegro con brio / Larghetto / Gavotte: Non troppo allegro / Finale: Molto vivace

ירושלים
JERUSALEM
2.5
שני | 20:00 | MON

זכרון יעקב
ZICHRON YAAKOV
1.5
ראשון | 20:00 | SUN

תל אביב
TEL AVIV
30.4
מוצ"ש | 21:00 | SAT

פרוקופייב חיבר פתיחה על נושאים יהודיים, אופ' 34 להרכב קאמרי של קלרנית, רביעיית כלי קשת ופסנתר להזמנת שמעון בליסון, הקלרנית הראשון בתזמורת הפילהרמונית של ניו יורק ומוביל אנסמבל "זמרה", שביקש יצירה על נושאים יהודיים - ואף סיפק דוגמאות. חברי "זמרה", כמו פרוקופייב עצמו, היו פליטי המהפכה ברוסיה שהגיעו לניו יורק. נגינת הבכורה ב-1920, פרוקופייב בפסנתר, זכתה להצלחה ולעיבודים נוספים; פרוקופייב עצמו עיבד לתזמורת רק ב-1934. היצירה, במעין צורת סונטה, פותחת בקלרנית בנושא קצבי, גרוטסקי משהו, המבליט סקונדה מוגדלת - מודוס "אהבה רבה" במוזיקת כליזמר ומרווח מקובל במוזיקה מאזורנו. בכלי הקשת מנגינה נוגה באופי מנוגד; הנושא הראשון שב ומאיץ את היצירה לסיומה הסוחף.

קונצ'רטו לכינור ולתזמורת מס' 5 חיבר **מוצרט** ב-1775 - יצירתו האחרונה להרכב זה. כמו לפסנתר, למוצרט קשר הדוק לכינור; הוא ניגן בו בילדותו בהדרכת אביו ובהמשך חיבר לכלי סונטות וקונצ'רטי. כותרת הפרק הראשון נדירה: אפ'רטו - באיטלקית פתוח, אמיץ או בהיר. לאחר הפרק השני השליו - פרק הרונדו במנואט, מבוסס על הנושא הפותח. אחריו צלילים ארוכים בקרנות (דרון); הסטטיות ההרמונית והמקצבים המדמים חטיבת כלי נקישה עשירה (כלי הקשת הנמוכים מנגנים קו לניו, עם עץ הקשת) מזכירים, בקריצה, תזמורת עממית טורקית, ומכאן הכינוי לקונצ'רטו - "הטורקי".

מחול בשניים מן המערכה השנייה של "אגם הברבורים" מאת **צ'ייקובסקי**, על פי התבנית הנהוגה בבלט הקלאסי, הוא מפגן וירטואוזי של צמד הרקדנים. הנסיך הצעיר זיגפריד יוצא למסע ציד ובמקביל עליו לבחור כלה. בעודו מכונן חץ אל ברבורה במעופה, היא הופכת לאודט - נסיכה יפהפייה שהוטל עליה כישוף. הדרמה ביצירה שימשה בסיס לסרט "ברבור שחור" מ-2010, בכיכובן של יוננה ריידר ונטלי פורטמן. לצ'ייקובסקי זוהי

יצירת הבלט הראשונה, שהוצגה ב-1877 בתיאטרון הבולשוי במוסקווה. את האופרה **יבגני אונייגין**, אופ' 24 מאת **צ'ייקובסקי** חיבר המלחין לליברית שהוא ואחיו מודסט היו שותפים בכתיבתו, על פי הספר באותה כותרת מאת פושקין. לנסקי, משורר חולמני בעל אחוזה באזור סנקט פטרסבורג של תחילת המאה ה-19, מאורס לאלוגה, שכנתו. אחותה של אולגה, טטיאנה, מתאהבת ביבגני אונייגין, ידידו של לנסקי, אולם הוא אינו נענה לחיזוריה ותחת זאת מחזר באופן בוטה אחרי אולגה דווקא - ומצליח לערער את לנסקי עד כדי הזמנה לדו-קרב, ששני החברים יודעים שהוא מיותר. במערכה השנייה לנסקי יושב על גזע עץ באחו המושלג, סמוך לנחל, ושר "לאן, לאן חלפו ימי נעורי". בהמשך המערכה, לנסקי מוצא את מותו מכדור שיורה ידידו אונייגין באותו דו-קרב של כבוד.

כמו ה"מחול בשניים" ב-1877 חיבר **סן-סאנס** הוואנז לכינור ולפסנתר ובהמשך לתזמורת, לכנר הקובני רפאל דיאז אלברטיני, שניגן איתו את היצירה בסיום הופעות. הוואנז, הבנר בספרדית, הוא מחול איטי עם צלילים חוזרים במשקל שני רבעים שהתפתח ממקצבים אפריקניים בבירת קובה, הוואנה; המוזיקה הלטינית-אקזוטית שלהבה את דמיון המלחינים הצרפתים שחיברו, למשל, "יצירה בצורת הבנרה" (ראוול, 1907) והבנרה באופרה "כרמן" (ביזה, 1875).

סרגיי פרוקופייב הלחין את הסימפוניה ה"קלאסית" בסנקט פטרסבורג (אז פטרבורג) ב-1917. לא בכדי "קלאסית", כדברי המלחין: "לו היה היידן חי היום, היה מלחין כדרכו, נכון, אך גם הוא היה משלב אלמנטים חדשים". הדגם ההיידני משתקף בקוצר היצירה, במבנה צורת הסונטה של שני הפרקים החיצוניים, בהומור השופע (המשותף לשני המלחינים) ובמבט לאחור אל הבארוק (למשל בג'ובוט); בכל זאת, כדברי פרוקופייב, יש שוני בהרמוניות, כי ככלות הכל מאה שנות מוזיקה מפרידות בין סרגיי הרוסי ליוזף הווינאי.